

IGRIVE URICE OB KAMINU

V mesecu novembru so v sklopu projekta Rastoča knjiga potekale Urice ob kaminu. Tokrat je potekala aktivnost v znamenju črke »I«. Prva misel, ki se mi je porodila ob dani črki je bila misel na igre v otroštvu. Čas smo zavrteli malo nazaj in se pogovarjali o igrah in igračah v otroštvu.

Igra je za otroke zagotovo najljubša dejavnost in tako je bilo tudi včasih, saj daje občutek zadovoljstva in razvedrila, hkrati pa se skozi igro učimo in spoznavamo svet okoli sebe. Ne samo pri delu, tudi pri igri se otrok sreča z različnimi težavnimi situacijami, jih reši in najde pot do cilja. Hkrati se skozi igro izraža otroška domišljija. Na igre ter način igre vplivajo različni dejavniki, kot so letni čas, spol in starost otroka, okolje, lastnosti otroka ter soigralcev.

Namen aktivnosti je bil vzpodbuditi udeležence uric, da se spomnijo kako so skozi vrsto domiselnih iger in igrač preživljali otroške dni in odraščali. Sprva so povedali, da veliko časa za igro ni bilo, da je bilo potrebno, drugače kot danes, delati doma, na poljih in pašnikih. Pa vendar so po krajšem razmisleku privreli na dan spomini in cilji dneva »igre nekoč«. Predvsem so se igrali doma, s sosedomi otroki. Če je bilo vreme lepo so se igrali na prostem. Fantje so si med pašo krajšali čas s pripravo gugalnic iz srobot, na katerih so se zibali, deklice pa so pletle venčke iz travniških cvetlic (ivanjščic, marjetic, regrata). Sami so si izrezali tudi piščalke in nanje piskali, izdelali vodne mlinčke, ki so jih postavljali ob potokih, pa tudi naredili frače s katerimi so streljali. Lovili so se okrog hiš, se skrivali in igrali slepe miši.

Kadar je bilo vreme slabo in pozimi se zunaj niso veliko igrali, ostali so v hiši, saj niso imeli primerne obleke in obutve. Igrač kot jih poznamo danes niso imeli, veseli so bili žoge ali punčke iz cunj, ki so jih naredili doma. Dolge zimske večere so si krajšali s petjem in pripovedovanjem zgodb, saj otroških knjig ni bilo. Spomnili so se iger: rinčko talat, gnilo jajce, tepežnica, slepa

miš, ristanc, toplo-hladno, ali je kaj trden most, zemljo krast. Povedali so tudi, da so sami naredili sani, smuči, loke, celo hodulje.

Na koncu našega druženja smo zbrali sklepne misli in ugotovili, da v starih časih otroci niso imeli veliko prostega časa, saj so pomagali družini pri delu. Najpogosteje so se igrali gibalne igre, pri igranju so uporabljali predmete iz narave ali pa doma narejene igrače.

Ob pogovoru, kramljanju, obujanju spominov in pogledu na polno mizo dobrot nam je bilo vsem zelo prijetno.

Polona Bukovec